

ת"פ 27444/01 - מדינת ישראל, במאכузות משטרת ישראל, שלוחת תביעות ש"י נגד איל ברהום, מתן דין, שמואל (شمוליק) כהן

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 27444-01-14 מדינת ישראל נ' ברהום

בפני
בעניין:
מדינת ישראל

במאכузות משטרת ישראל, שלוחת תביעות ש"י

נ ג ד

1. איל ברהום ע"י ב"כ עו"ד איתמר בן עמי
2. מתן דין ע"י ב"כ עו"ד מיטל סחראי
3. שמואל (شمוליק) כהן

הנאשמים

ע"י ב"כ עו"ד זכריה שנקלובסקי

גזר דין

העבירות ונסיבות ביצוע

1. הנאים הורשעו על פי הודהתם בעבירות שיויחסו להם בכתב האישום המתוון. הנאשם 1 בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ובבעירה של התנדדות למעצר לפי סעיף 47 לפיקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969; הנאשם 2 בעבירה של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק ובבעירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק; וכן הנאשם 3 בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק ובבעירה של תקיפה שוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק.

2. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 11.08.2013 בצהרים בילו הנאים בקאנטרי במעלה אדומים. במהלך הבילוי נאשם 1 ונאשם 2 שיחקו ביניהם והשליכו זה לעבר רעהו פלחי אבטחה. אחד הפלחים פגע בחברתו של נאשם 1, והוא עזבה ופנתה לשירותי הנשים. נאשם 1 הלך בעקבותיה עד למבואה של מלתחות הנשים. אחת הנשים ששזה באומה עת במלתחות, צעקה על נאשם 1, וזה עזב את המקום. בשלב זה, ניגש מר ר א (להלן: המתלוון) לנאשם 1 ובקש ממנו להתנצל, והוא עשה דברים. אז אז, הגיע נאשם 2 וזרק סיגריה בווערת לעבר המתלוון, התקרב אליו והכה אותו בمشקפיו שנפלו.

3. השוטר א פ שהזעק למקום, הבחן בנאים 1 ו-2 ליד מלתחות הנשים, כשהם תחת השפעת אלכוהול, והוא בקש מהם לעזוב את המקום. בתגובה, נאים 1 ו-2 החלו להתפרק, והשוטר הצמיד אותם בכוח לפינה. אז הגיע נאשם 3 וניסה לשחרר את אחיזת השוטר מאחד הנאים, ובין היתר הוא היכה את השוטר בפנים. בהמשך, נאשם 2 ניגש אל השוטר פ הצמיד את ראשו לראש השוטר ו אמר לו "ייחכו לך עוד בירושלים, אdag שהעו"ד שלי יזין אותך".

עמוד 1

4. למקום הגעה תגבורת של שוטרים והשוטר פ הודיע לנאים על מעצרם. בתגובה, החלו שלושת הנאים להשתול ולדוחף את השוטרים שנאלצו להשתמש בגז פלפל נגד הנאים לצורך מעצרם. קצין המשטרה מוטי דגן הודיע לנאים 2 שהוא עוצר ואז נאים 1 ו-3 דחפו אותו ובעטו בו. בדרכם לנידת, עקרו שלושת הנאים, כל אחד בנפרד, "בני זונות, אני אזין את השוטרים".

פסקורי שירות המבחן

נתבקשו פסקורי שירות המבחן בעניינים של כל אחד מהנאים. בתסקרים נסקרו נסיבות חייהם של הנאים.

5. נאים 1 התמודד עם קשיים מגיל צעיר, נשר מבית הספר בשל שימושו בסמים ובהמשך ניהל אורח חיים עבריני וריצה 3 עונשי מסר כל אחד למשרchter. הוא נושא פגעים והוא מגדל שני ילדים לצד יلد נסוף של אשתו מנישואיה הראשונים. קצינת המבחן צינה כי נאים 1 לוקח אחריות על מעשיו, גילה אמפתיה לנפגעים מעשייו ואת רצונו לשנות את אורחות חייו והוא אכן משתף בהליך טיפול. בשולי התסקיר היה באה בהמלצת לעונש של"צ בהיקף של 200 שעות לצד עונשה מותנית צופת עתיד ואז מבחן.

6. באשר לנאים 2 צינה קצינת המבחן כי הוא מגלה הבנה להתנהלותו באירוע אך بد בבד מצמצם את חלקו ומעורבותו בו. קצינת המבחן צינה כי הוא טרם גיבש דפוסי התנהגות מתונים ושהולמים אך הוא עבר כברת דרך ארוכה ומשמעותית וכיום הוא מגלה אחריות ונמנע ממעורבות בפלילים, בפרט וכוחות מחזיבותו המשפחה. ביום נאים 2 מאיץ התנהלות נורמטיבית והתנתק מקשריו השליליים ובכלל זה ניתק קשריו עם נאים 1 ו-3. בשולי התסקיר באה קצינת המבחן בהמלצת לשкол לבטל את הרשותו, זאת על מנת למנוע פגעה בהעסקתו ב"מכון התקנים" בשירות המדינה. היא המליצה על שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות לצד התchingות להימנע מעבירה, כגורם מרתיע צופה פני עתיד.

7. נאים 3, כפי שעולה מהتسקיר, קיבל אחריות על ביצוע העבירות בהן הורשע והביע חרטה כנה על מעשיו. קצינת המבחן צינה כי מדובר באדם המתפרק מתוך עולם ערכים נורטטיבי, שביצוע העבירה איןנו מופיעין את התנהלותו ומהלך חייו. היא המליצה להימנע מהרשעתו ולהשיט עליו של"צ בהיקף של 140 שעות.

טיעוני הצדדים

8. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על כך שמדובר באירוע מתmesh, במסגרתו הנאים התנהגו באופן בריוני ואלים כלפי שוטרים שביצעו את תפקודם>Nama. נאים 2 גם פגע באזרח, עליו זרך סיגירה בוערת והכהו בפנוי. בכך פגעו הנאים בשלטון החוק ובסדר הציבורי ובזכותם של המתلونנים לשלהות גופם.

9. בנסיבות אלו גם נטען אין מקום לקבל את המלצה שירות המבחן לביטול הרשותם של נאים 2 ו-3, ומה גם שלא מתקיימים התנאים שנקבעו לכך בהלכת כתוב (ע"פ 96/2083 כתוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 342, 337).

(1997). האינטראס הציבורי אינו מאפשר הימנעות החרשהה בעבירות מסווג זה, ולא ניתן להציבו על נזק קונקרטי, לא בגין נאשם 2 אשר מילא הורשע כבר בעבריו והעובדה כי כיום הוא עובד בשירות המדינה, ולא בגין נאשם 3 שלא הוכח לגביו נזק קונקרטי.

10. ב"כ המאשימה הצביעה על עברו הפלילי המכובד של נאשם 1; על עברו הפלילי של נאשם 2 והעובדה שקיבל רק אחריות חלקית למשיו וצמצם את חלקו; על העובדה שנאשם 3 אינו עובר הליך טיפול. היא הוסיפה כי יש להביא בחשבון לצד שיקולי השיקום של הנאים בתהaturesם של הנאים ובהרחתת הרבים.

11. לדבריה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכל וירוצה בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל, והוא עתרה לעונש של 3 חודשים עבודה שירות, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות בגין נאשם 1; עבודה שירות ברף העליון, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות בגין נאשם 2; עבודה שירות ברף העליון, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות בגין נאשם 3.

מנגד טענו ב"כ הנאים לזכותם של הנאים ולימדו עליהם סגירה.

12. ב"כ בגין ציין כי בגין ציין כי בגין אחריות על מעשיו כבר בראשית ההליך, ורק משיקוליה של המאשימה הראש התרך וגרם לו עינוי דין. בגין 1 הורשע רק בעבירה של הפרעה לשוטר והנגדות למעצר, אף שאין להקל ראש בעבירות אלו, אין מדובר בעבירות אלימות או עבירות חמורות אחרות. הוא ציין את נסיבות חייו הלא פשוטות והשיקום שעבר, התס祟 החיבוי ונטיית האחריות. אכן, יש בגין עבירות פלילי לא קל, אך כיום, הוא מצוי במקום אחר, נשוי ומופל בידייו הקטנים. לדבריו, הרף התיכון של העונשה יכול להיות גם מאסר על תנאי או התחייבות בלבד וביקש לגוזר את דיןו בגין בגין 1 ברף התיכון ואף לחזור ממנו לקולא, לבטל את הרשותו בגין נאשם ולהסתפק בהתחייבות.

13. ב"כ בגין 2 שמה גם היה את הדגש על השנים הרבות שהלפו מאז האירוע, ואת השני ש עבר בגין בגין 2 בתקופה זו, בה הוא נישא ונולדה לו בת. גם נסיבות חייו לא היו קלות ואלו הביאו אותו להסתבר בפלילים בגיל צעיר, אך מדובר בעבירות שבוצעו לפני זמן רב, וכיום הוא מצוי על דרך המלך וקוצר את פירות עמלו הקשה. בגין 2 עובד כיום בעבודה מסודרת, ועל כן נתקבש לאמץ המלצת שירות המבחן לבטל את הרשותו כדי למנוע את הפסיקת העיסוקתו במכוון התקנים ולסתות לקולא מהמתחם נכון שיקולי השיקום.

14. ב"כ בגין 3 ציין כי בגין 3 הודה במיחס לו וצין את התס祟 החיבוי בעניינו. לדבריו, גם האינטראס הציבורי מביא למסקנה כי יש לבטל את הרשותו בשל עבירה שנעבירה לפני 6 שנים ועל כן הוא ביקש לאמץ המלצת שירות המבחן בעניינו של בגין 3.

הנאים הביעו את צערם על המעשים שעשו.

15. נאשם 1 ציין כי הוא נמצא מקום אחר מהמקום בו היה בעת ביצוע המיעשים, ובייש להתחשב בהליך השיקומי שuber.

16. נאשם 2 ציין כי היה צעריר בעת ביצוע המיעשים והיום הוא מבין את חומרתם. לדבריו, הוא עלה על דרך אחרת ו邏輯ית להמשיך בה.

17. נאשם 3 ציין כי מדובר במעידה חד פעמית שלא חזרה על עצמה במשך שנים וצין את הנזק שייגרם לו מהרשעה נוכח עבודתו עם משרד הביטחון.

דין והכרעה

18. לנאים כולם מיחסת עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה שיש בה כדי לפגוע בערכיהם החברתיים הבסיסיים של הגנה על שלטון החוק והסדר הציבורי. נאשם 3 אף פגע פיזית באחד השוטרים ובכך פגע בזכותו של גופו והחמיר את התנהגותו בפגיעה בסדרי שלטון החוק והמשפט. נאשם 2 תקף אזרח ופגע בזכותו של גופו. לא ניתן להקל ראש במעשים אלו אשר חמורה יתרה נודעת להם בשל העובדה שעשו את מעשיהם תחת השפעת אלכוהול. לצד זאת, עבירות האלים של נאים 2 ו-3 לא היו ברף הగבורה של האלים והם לא הותירו נזק גופני במתלוננים.

19. בשים לב לעקרון ההלימה, ובהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, ובענישה הנוגגת, אני סבור כי מתחם העונש ההולם בעבירות בהן הורשע נאשם 1 נع ממאסר מותנה ועד למספר חודשים מאסר; בעבירות בהן הורשע נאשם 2 משירות לtoluaלת הציבור לצד מאסר מותנה ועד למספר חודשים מאסר בפועל; בעבירות בהן הורשע נאים 3 מסר חודשים מאסר שיכול וירצז בעבודות שירות ועד ל-12 חודשים מאסר בפועל. כל אלו לצד עונשים נלוויים של מאסר על תנאי או התחייבות להימנע מביצוע עבירה, וכן קנס ופיצוי למATALON בנסיבות המתאימים.

ומכאן לנאים.

20. נאשם 1 ליד 1986, כבן 30, נשוי ואב לשני ילדים. עובד כטכנאי מערכות מגון וابتחה. בעבר הרשות בעבירות רבות של תקיפה, איומים, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, שימוש בכוח למניעת מאסר, עבירות גנבה והחזקת נכס החשוד כגנוב, עבירות סמים ועוד. הוא ריצה 3 תקופות מאסר, כל אחת בת מספר חודשים.

21. נאשם 2, ליד 1989, כבן 28, נשוי ואב לתינוקת. כיים עובד ב"מכון התקנים". בעבר, 2 הרשות בעבירות סמים, והרשעה בתקיפה בתנאים מחמורים.

22. נאשם 3, ליד 1990, כבן 26, רווק, ללא עבר פלילי כלשהו. עובד בחברת בנייה כמנהל צוות.

23. לצד חומרת המיעשים בהם הורשעו הנאשמים אותה יש לזקוף לחובתם, יש לזכותם את הودאות במינוחם להם ונטילת אחירות על מעשיהם. גם בבית המשפט, במסגרת הטיעונים לעונש, שבו הנאשמים, כל אחד בתרו והביעו חרטה וצער על ביצוע המעשה, כאמור, כל אחד בדרכו שלו. כמו כן, יש להביא בחשבון באופן לא מבוטל את העובדה כי מדובר בעבירות שבוצעו לפני קרוב ל-6 שנים, שכותב האישום הוגש בשינוי ניכר בחולף שנים וחצי מהירע. במועד האירען, הנאשמים היו בראשית חייהם הבוגרים, נאשם 1 בן 25, נאשם 2 בן 22 ונאשם 3 בן 21. ביום כל אחד מהם נמצא במקום אחר לחלוטין בחו"ל. במהלך כל השנים בהן התנהלו החקירה והמשפט לא נפתחו כנגדם תיקים נוספים.

24. נאשם 1 הוא בעל עבר פלילי משמעותי, בין היתר בעבירות בהן הורשע גם בהליך זה. מאידך, חלקו במקורה זה קטן משל חברי היות והעבירה בה הורשע היא הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והוא לא הורשע ולא נתען בכך כי הוא תקף שוטר או אזרח. נאשם 2 הוא בעל עבר פלילי לא מכבד ובוקר בעבירות סמים, לצד זאת חלקו באירוע אינו קטן והוא תקף את המתלוון בפניו והשליך לעברו סיגריה בוערת. נאשם 3 תקף שוטר אך לצד זאת הוא נעדר בעבר פלילי.

25. שקלול הנתונים מביא למסקנה כי אף אם היה מקום להבחן מעט בין הנאשמים, אם בשל המיעשים המזוהים בהם ואם בשל עבירות הפלילי, עקרון אחידות הענישה מביא למסקנה כי יש להשית עליהם עונש דומה מבחינת סוגו, ברף התהווון יותר של המתחם, הינו, עונש של שירות לתועלת הציבור, בפרט נוכח הזמן הרוב שלhalb מאז האירען ועד הגשת כתב האישום ומאותו מועד ועד היום והשיקום שעברו הנאשמים מאז שבא לידי ביטוי במהלך חייהם ובהעדיף הסתמכות נוספת עם החוק. נאשמים 1 ו-2 יבצעו אותו מספר שעות, בשם לב לחומרת המעשה המזוהה לנאשם 2 ובעבר הפלילי שאינו מכבד ונאשם 1 שעשה מעשה קל יותר אך באמצעותו עבר מכבד הרבה יותר. נאשם 3 הנעדר בעבר פלילי יבצע מספר שעות נמוך קමעם על אף שהעבירה המזוהה לו היא חמורה ביותר.

באשר לשאלת ביטול הרשעה.

26. הכלל הוא כי משוכחה ביצועה של עבירה, יש להרשיע את הנאשם. "שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיזחסו לו" (ע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שם**, פ"ד (3) 682 (1996); רע"פ 1666/05 **טבסקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.03.05). אכן, המחוקק, בסעיף 71א(ב) לחוק, הסמיר את בית המשפט להימנע מהרשעתו של מי שהודה בביצוע עבירה, אם הוא משוכנע, שראיו במקורה מסויים להתחשב בנאשם ולהימנע מהרשעה. ההלכה היא, כי הימנעות מהרשעה מתאפשר רק במקרים יוצאות דופן, בהן לא מתקיים יחס סביר בין עצמת פגיעה של הרשעה הפלילית בנאשם האינדיידואלי לבין תועלתה של הרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי וחומרתה של העבירה ((ראו למשל: ע"פ 7109/14 **סיג נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.11.14); ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.12.07)).

27. צודקת ב"כ המאשימה כי לא מתקיימים במקורה זה התנאים שנקבעו בעניין **כתב** לשם הימנעות מהרשעת נאשם שאשmeta הוכחה. סוג העבירות המזוהísticas לנאים אין-Calio המאפשרת במקרה המקרה להימנע מהרשעתם, ולא השתכנעתי כי הרשעתם תפגע פגעה חמורה בשיקומם. נאשמים 1 ו-2 הורשו בעברם לא פעם, ובהתיחס לנאים 2 הרי שהדבר גם לא מנע מהם לעבוד במקום בו הוא עובד ביום - " مكان התקנים". באשר לנאים 3, אכן הוא לא הורשע בעברו, אך כאמור, העבירה המזוהה לו היא חמורה ביותר, תקיפות שוטר בעת מילוי תפקידו, עבירה

שהמחוקק קבע לצדעה עונש מינימום, ועל כן בנסיבות העניין האינטראס הציבורי אינו מצדיק את ביטול הרשותה וודאי מקום בו לא הוצג נזק קונקרטי ממשי. אך, יתכן מקרים חריגים ביותר, בהם תהיה הצדקה להימנע מהרשותה גם בעבירה זו, אך נקודת האיזון בין האינטראס הציבורי שבהרשותה לבין הנזק שייגרם לנאים תהה - כאשר מדובר בעבירה מעין זו - באופן מובהק יותר לטובת האינטראס הציבורי מאשר בעבירות אחרות, והרשותה תבוטל רק כאשר הנזק שייגרם לנאים יהיה חמור ביותר, או שמתקיים נסיבות חריגות מיוחדת. במקרה זה אינו בא בוגדר מקרים אלו, שכן כאמור, אף לא הוצג נזק קונקרטי ממשי.

28. בשים לב לכך האמור, אני מותר את הרשותם של כל הנאים על כן ומשית על הנאים את העונשים הבאים:

- לנאים 1 -

א. 200 שעות של"צ כפי שהתווה שירות המבחן.

ב. 2 חודשים מאסר שלא יורצו אלא אם נאים 1 יעבור במשך שנתיים מהווים אחת מהעבירות בהן הורשע או עבירת אלימות אחרת, כולל איוםים.

- לנאים 2 -

א. 200 שעות של"צ כפי שהתווה שירות המבחן.

ב. 4 חודשים מאסר שלא יורצו אלא אם נאים 2 יעבור במשך שנתיים מהווים אחת מהעבירות בהן הורשע או עבירת אלימות אחרת, כולל איוםים.

- לנאים 3 -

א. 140 שעות של"צ כפי שהתווה שירות המבחן.

ב. 4 חודשים מאסר שלא יורצו אלא אם נאים 2 יעבור במשך שנתיים מהווים אחת מהעבירות בהן הורשע או עבירת אלימות אחרת, כולל איוםים.

כל שיהיה נדרש בשינוי תכנית השל"צ של מי מהנאים, שירות המבחן יבצע את השינוי ויודיע על כך לבית המשפט.

המציאות תעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

עמוד 6

ניתן היום, ל' שבט תשע"ז, 26 פברואר 2017, במעמד המתיצבים.